

Březen 2023

NÁŠ ČASOPIS PLNÝ ZAJÍMAVOSTÍ

D é č k o

Domov pro seniory Velké Meziříčí,
příspěvková organizace

[Zdenky Vorlové 2160](mailto:Zdenky.Vorlove@domovvm.cz)
[594 01 Velké Meziříčí](mailto:Zdenky.Vorlove@domovvm.cz)

www.domovvm.cz

OBSAH

Blahopřání na březen	3
Výročí a regionální osobnosti března	4
Ze života domova	6
Stálá nabídka měsíce	7
Co se dělo u nás v domově v únoru	8
Březen	12
Pranostiky	14
Mezinárodní dny března	14
Příběhy pro potěchu duše	15
Ze světa zajímavostí	17
Rozhovor	23
Vtipy	25
Z kuchyně	26
Hlavalam	29
Seznam zdrojů	31

Blahopřání na březzen

Františka Žejšková

Zuzana Holíková

Vlasta Pelánková

Jindřiška Adamová

Josef Žák

Josef Batelka

Březen odnesl zimu za hory,
Kabáty zamkli jsme na rok do komory.

Vám, co narodili se během března,
Jste moc hodní, to se hned pozná.

VŠE NEJLEPŠÍ!!

VÝROČÍ A REGIONÁLNÍ OSOBNOSTI BŘEZNA

60. výročí úmrtí

FRANTIŠEK JIČÍNSKÝ – přírodovědec, biolog, botanik

Narození: 26. 11. 1884 Ptáčov (Třebíč)

Úmrtí: 12. 3. 1963 Třebíč

Hospodářský správce valdštejnských statků v Třebíči a Čechtíně. Byl vynikajícím znalcem květeny Třebíčska, přestože své poznatky nepublikoval. Spolupracoval ale na botanických výzkumech s Jindřichem Suzou a vytvořil významný herbář přibližně s patnácti tisíci položkami. Všiml si i morfologických zvláštností jednotlivých druhů.

100. výročí narození

VLADIMÍR LAVICKÝ – malíř, spisovatel, básník

Narození: 13. 3. 1923 Třebíč

Úmrtí: 19. 12. 1997 Třebíč

Vyučil se tiskařem. V roce 1945 absolvoval tříletý dálkový kurs kresby a malby DECART v Praze a soukromé studium u akademického malíře Imricha Plekance v Třebíči, r. 1959 dálkový kurs v ÚDLUT v Praze a krajinářský kurs prof. Antonína Kybala v Ptáčově u Třebíče, r. 1962 absolvoval dálkové studium Knihovnické školy v Brně. V letech 1938 až 1950 pracoval v tiskárně Emanuela Čapka v Třebíči, pak v Instaláčnických závodech a v organizaci Svazarm. Od r. 1958 byl pracovníkem a od r. 1959 ředitelem Osvětového domu v Třebíči, od r. 1963 pracoval v Okresní knihovně v Třebíči, o čtyři roky později stal se jejím ředitelem. V roce 1970 byl z důvodů ideologických zbaven funkce a propuštěn, do r. 1983 byl výtvarníkem a aranžérem u třebíčské firmy Restaurace a Jídelny. Ve školním roce 1988 – 1989 byl externím učitelem výtvarné tvorby v Lidové škole

umění v Náměšti nad Oslavou. Je autorem nástěnných maleb v Zámecké vinárně v Náměšti nad Oslavou, v pivnici U pošty v Třebíči, ve vinárně U Elišky Přemyslovny v Jemnici (vše 70. léta). Od počátku 60. let uspořádal a redakčně zpracoval okolo šedesáti básnických sborníků, publikací o regionální literatuře, bibliofilii a upomínkových tisků, v roce 1970 redigoval kulturní kalendář města Třebíče „Třebíč 70“ a v následujícím roce Kulturní zpravodaj města Třebíče „Třebíč 71“. Připravil řadu literární pořadů, byl spoluzakladatelem a organizátorem Festivalu moderní poezie Nezvalova Třebíč, spolupracovníkem divadla poezie Slabikář. Jedním z posledních Lavického výtvarných děl je obálka a ilustrace proti titulu v Sonetech W. Shakespeara (Arca JiMfa, 1997)

20. výročí úmrtí

JOSEF SUCHÝ – básník, spisovatel, překladatel

Narození: 1. 3. 1923 Lesní Jakubov (Náměšť n. Oslavou)

Úmrtí: 30. 5. 2003 Brno

Středoškolský profesor, nakladatelský redaktor, básník a prozaik, překladatel z němčiny a lužické srbštiny. Pracoval jako redaktor nakladatelství Blok v Brně.

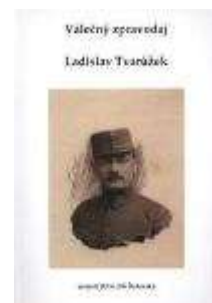
70. výročí úmrtí

LADISLAV TVARŮŽEK – novinář, redaktor, historik

Narození: 11. 5. 1879 Budišov (Třebíč)

Úmrtí: 27. 3. 1953 Praha

Novinář, historik, vládní rada, ředitel ČTK.

ZE ŽIVOTA DOMOVA

V únoru se přistěhovali noví obyvatelé:

Božena Zezulová z Dolních Heřmanic

Zdeňka Kociánová z Košíkova

Josef Kratochvíl z Velkého Meziříčí

Jaroslav Sláma z Hrbova

V únoru odešli z našich řad:

Božena Pálenská † 5. 2. 2023

Marie Pelikánová † 13. 2. 2023

STÁLÁ NABÍDKA MĚSÍCE

KNIHOVNA

Knihovnu lze navštívit, kdykoli po domluvě na recepci.

AKTIVITY

Každý všední den.....ranní hlášení

Pondělí.....skupinová canisterapie, pedikúra

Úterý..... individuální canisterapie

.....cvičení/tvoření

Středa.....kadeřnice, holička, prac. činnosti

Čtvrtek.....cvičení/ tvoření

Pátek.....modlitba a mše svatá od 9:30

SCHRÁNKA DŮVĚRY

V domově jsou umístěny 4 schránky důvěry, kam je možné umístit vzkaz, stížnost, připomínku či podnět k poskytování služeb v domově.

S napsáním vzkazu může pomoci personál, rodina nebo dobrovolník.

Schránky důvěry v domově naleznete:

- 1. se nachází v přízemí – u vstupu do terapeutické zahrádky
- 2. je umístěna v 1. patře – u schodiště při vcházení na chodbu 2B
- 3. je ve 2. poschodí – u schodiště na brance s fototapetou plotu
- 4. schránka je přenosná a pravidelně se přenáší po pokojích

PROSTORY K VOLNOČASOVÉMU VYUŽITÍ

- ✚ Terapeutická zahrádka za domovem
- ✚ Atrium v přízemí
- ✚ Venkovní terasy ve 3. poschodí
- ✚ Kaple
- ✚ Knihovna
- ✚ Keramická dílna
- ✚ Jídelna
- ✚ Společenské místnosti v každém podlaží: 1A, 2B, 3B
- ✚ Dětský koutek ve vstupu do zahrady
- ✚ Park

CO SE DĚLO U NÁS V DOMOVĚ V ÚNORU

Nejkratší měsíc v roce začal středou 1. února, kdy jsme nad šálkem kávy debatovali, jak proběhne letošní zabijačka.

Když kalendář ve čtvrtek 2. února poukázal na Hromnice, usedli jsme na společenské místnosti a k plánům přiřadili i plán masopustního veselí.

Další týden ve středu 8. února jsme na Pomněnce pěkně potrápili hlavy řešením hlavolamů a rozlousknutím záludných hádanek.

Čtvrtek tentokrát patřil výuce na Univerzitě třetího věku. Bohužel se přednáška odehrála bez našich obyvatel, kvůli stále trvajícím opatřením.

V pondělí 13. února finišovaly přípravy letošní zabijačky a někteří k nás se stihli zastavit u Oldy s Medardem na návštěvě.

Den, který nese jméno Valentýn a zároveň nám ukončuje první polovinu února, patří lásce. A tam jsme všichni doma, protože ať jsme kdokoli nebo odkudkoli, ať si rozumíme nebo ne, vždy nás spojí chuť k jídlu. Brzy ráno, se pod kotlinou rozdělal oheň a obyvatelé pomalu začali zpracovávat suroviny na pravou zabijačkovou polévku. Pracovalo se však na více stanovištích, aby se práce stihla do setmění. Škrábala se kořenová zelenina, někdo loupal cibuli a česnek, jiní se pustili do krájení sádla na domácí škvarky. Díky našim kuchařům a údržbářům, kteří se zapojili a pomáhali z plných sil, jsme si během dopoledního programu dali dobroučkový ovárek s jablkovým křenem a nealkoholickým pivečkem. K posezení nám celý den krásně hrál pan Vladimír Benda. Po obědě ti nejodvážnější z nás, s nejvíce zkušenostmi špejlili jitrnice a připravovali nohavice na tlačenu. Po

akci na nás čekal zasloužený odpočinek s další ochutnávkou. Pokračovali jsme ještě další den, kdy už tlačinka krásně ztuhla a mohla se jíst jinak než lžící. Valentýn nám sice rychle utekl, ale jedno dokázal, láska a práce nejlépe stmelují.

Stále pokračovaly přípravy na masopustní průvod a tam patří i příprava kostýmů. Ve čtvrtek 16. února vznikl nápad sedmi trpaslíků, a tak počala výroba čepiček a fousů.

V pátek 17. února dostala podobu Sněhurčina sukně a trpaslíčci se nám ladili do bílých triček.

Další pondělí 20., vrcholily přípravy a úterý 21. února bylo tu. Naštěstí naši zaměstnanci mají smysl pro humor a šli do toho s námi. Navíc, kdo by nevyužil dne, kdy stejnokroj neplatí. Viděni byli nejen Sněhurka a sedm trpaslíků, ale i její princ, Batman, klaun, Marfušenka, Hélios, dámy v modrém a žlutém, cestovatel, beruška od Ferdý mravence, kabaretní dáma, Šípková Růženka, anděl, sladoučkový bonbónek nebo koho by nepobavila starší paní v domácnosti v župánku, bačkorách a s natáčkami... Ti všichni a mnohem víc na jednom místě v jeden den. To byl zážitek.

Průvod byl zahájen na Pomněnce, kdy začala hrát kapela Líchbend z Kamenice. Špalír pokračoval směrem dolů, společenskými prostory domova. Veselí trvalo až do večera, kdy průvod došel ke klavíru v přízemí. A tím vznikl další parádní den, plný smíchu, módních výstřelků a nových krásných vzpomínek.

Středou 22. února nám začala postní doba, která letos potrvá do 6. dubna. Dopoledne jsme na Pomněnce oživili závěsné květináče s popínavými květinami a odpoledne jsme usedli na U3V, kde proběhla stravovací schůze s nutriční terapeutkou.

Ve čtvrtek 23. února se konal výukový den na Univerzitě třetího věku. Téma přednášky: Muscovy Company. Předchůdce East India Company.

V pondělí se 27. února byla vidět naše píle a vytrvání, protože se začali dostavovat výsledky z nastřádaných ruliček, které jsme poctivě sbírali celý měsíc. Z ruliček jsme nastříhali pravidelná kolečka, ty se nabarvily, po zaschnutí slepily do drobných kytiček a kytky se spojily do jarních věnečků. Krásná podívaná, opravdu. Odpoledne jsme usedli na U3V k potřebné technice a promítli jsme si na plátno fotky z akcí, abychom viděli a připomněli všechnu odvedenou práci.

FOTOGALERIE

BŘEZEN

Andělé a strážci

Lednový článek nás seznámil s bytostmi, které nad námi drží ochranou ruku na začátku roku. Další článek přiblíží právě ty andělky, kteří nám pomohou v březnu.

1) Archanděl Michael

Mocný Michael, anděl míru a klidu, miluje štěstí a rád by do něj zahalil celou Zemi. Spolu s radostnými anděli Jupiteru a Venuše nás nabádají, abychom si udělali šťastný týden.

Jupiter symbolizuje velké štěstí a Venuše malá štěstíčka. Na chvíli se zastavme a představme si, že jsme v kouzelné krajině, kde anděl Venuše otevírá oponu a anděl Jupiteru předává mapu a kompas. Vcházíme na cestu, abychom našli štěstí, které hledáme.

Každý den se zdržme a zamysleme nad tím, jaká velká i malá štěstíčka si přejeme najít. Některá již známe, o některých ani nevíme, že jich chceme dosáhnout. Udělejme si týden myšlenek o štěstí.

Milující archanděl Michael, Jupiter i Venuše se ptají: Co takhle ty malá štěstíčka uskutečnit? Víte, že ve dvou a více lidech se to lépe táhne?

2) Archanděl Chamuel

Tento týden znázorňuje láskyplný archanděl Chamuel, ochranitel světa a lidí, společně s anděly Neptunu nám připomínají, že duše je oceánem, ze

kterého se zvedají vlny lásky a v hlubinách jsou zázračné tajemství vesmíru.

Jedno tajemství objevila dívenka v kouzelné říši, když potkala kočku. Chtěla, aby ji následovala, ale kočka za ní, až na konec cesty nešla. Když se jejich cesty začaly vzdalovat, kočka řekla dívence: „*Pokud mě budeš potřebovat zavolej,*“ kočka odešla. Dívenka s pláčem ještě křičela: „*Ale jak, ani neznám tvé jméno!*“ Kočka odpověděla: „*Nemám jméno, musíš volat srdcem a já přijdu!*“

Citlivý Chamuel a andělé Neptunu se ptají: Cítíš, že jméno neskrývá jen moc, ale i pravou sílu lidského spojení v upřímné lásce?

3) Archanděl Azariel

Třetí týden patří obětavému utěšiteli archandělu Azarielovi, andělu léčivých vod. Jeho světlo nese vodopád lásky a síly, který míří přímo do duše a srdce člověka.

Azariel patří k poetickým andělům. Snaží se člověka uvědomit si, že každý z nás má v sobě léčivé prameny vesmíru a s jejich pomocí můžeme ve svém životě uzdravit různé situace či životní oblasti.

Každý z nás má vlastní léčebnou sílu, kterou není lehké objevit. Jedním z receptů je najít v duši za dvířky otevíratelnými pouze laskavými a obětavými činy nebo láskou a úctou k sobě a ke svému životu, kde není závist a nepřejícnost. Naopak obsahují velkou touhu.

Azariel se ptá citlivých duší: Jakou barvu mají vaše vodopády lásky? Představte si, jak vás paprsek této barvy spojuje s vaším andělem strážným.

PRANOSTIKY

V březnu vítr z břízy fouká, Anežka se kouká, jak ze strání sníh se ztrácí, pupence se nalévají, ptáci přilétají.

Jestli únor honí mraky, březen staví sněhuláky.

Svatá Eudokie psa až po uši zavěje.

Březnové slunce má krátké ruce.

V březnu prach, jistý hrách.

Na Kazimíra pohoda – pro kobzole úroda.

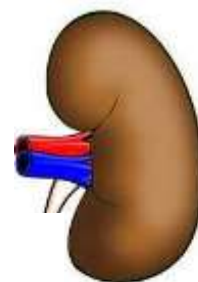
Jestli březen kožich stáhl, duben rád by po něm sáhl.

V březnu, když se práší, stromy brzo raší.

MEZINÁRODNÍ DNY BŘEZNA

1. 3. Mezinárodní den omylů v kalendáři
2. 3. Mezinárodní den boje spisovatelů za mír
6. 3. Den jódu
8. 3. Mezinárodní den žen, Světový den ledvin
11. 3. Evropský den mozku
15. 3. Světový den spotřebitelských práv
18. 3. Mezinárodní den nenávisti
19. 3. Mezinárodní den invalidů
20. 3. Světový den frankofonie

- 21. 3. Mezinárodní den zdravého spánku, Světový den poezie,
Mezinárodní den za odstranění rasové diskriminace
- 22. 3. Světový den vody
- 23. 3. Světový den meteorologie
- 24. 3. Den Horské služby v ČR
- 27. 3. Světový den divadla
- 28. 3. Den učitelů v ČR

PŘÍBĚHY PRO POTĚCHU DUŠE

Sloník

V nedaleké zoologické zahradě žilo mnoho zvířat. I když každé z nich mělo svůj výběh, všechna zvířátka se navzájem znala. Každý večer, když už návštěvníci odešli, si spolu vykládala. Vyprávěla si, co během dne zažila a taky se pravidelně navštěvovala. Jejich lidští ošetřovatelé se o ně hezky starali, a tak zvířátka byla spokojená a měla se dobře.

Jen jeden mladý slon byl smutný. Byl to slon Kubík. Měl se dobře. Byl krásný, zdravý a silný. Ale jednu dobu byl nějaký nešťastný. Chodil po zoo s hlavou dolů, nechtěl si hrát a večer ani s nikým povídat. Jeho maminka slonice se ho často ptala, co se děje. On ale jen vždycky zesmutněl ještě víc a nic neřekl. Až jednou se stalo něco, co mu ten smutek vzalo.

Bylo krásné odpoledne a všechna zvířátka se ukazovala před návštěvníkama zoo. Jen mladý slon byl schovaný. Kamarádi od Kubíka se domluvili, že mu nějak pomohou. A tak večer, když už návštěvníci odešli, zavolali na svého kamaráda: „Kubíku, pojd' za námi! Musíme s tebou mluvit. Děláme si o tebe starosti.“

Po chvíli přemlouvání sloník vyšel ze svého úkrytu. „*Copak se děje?*“ pokračovala zvířátka. Kubík se nadechl a začal vysvětlovat: „*Když já si myslím, že nic neumím. Že jsem úplně neužitečný.*“ „*Ale co tě nemá, určitě něco umíš. Každý něco umí,*“ chlácholili ho kamarádi.

„*Tak já to zkusím,*“ odhodlal se Kubík. Rozhlédl se kolem sebe a viděl gepardy. „*Zkusím si s váma dát závody. Chtěl bych umět rychle běhat,*“ povídá sloník Kubík. Postavil se na startovní čáru a když bylo odstartováno, mladý slon i gepardi vyběhli. Než se ale sloník rozběhl, gepardi už byli na druhé straně zoo. „*Tak běhat rychle neumím,*“ povídá smutně Kubík.

„*Tak zkusím létat,*“ pokračoval dál v nápadech a díval se přitom nad hlavou kroužící orly. Sloník Kubík se postavil na nejvyšší vrcholek, co v zoo našel. Skočil z něj, a přitom mával ušima, jak nejvíc to šlo. Vůbec se ale nevznesl, jen dopadl na zem. „*Tak létat taky neumím,*“ smutně povídá sloní kluk. Ať přemýšlel, jak přemýšlel, nevěděl, co by mu šlo. Každé zvířátko v zoo něčím vynikalo. Jen on ne.

Už se pomalu šel schovat do svého úkrytu, když v tu chvíli se zvedl obrovský vítr. Foukal do všech stran a bral s sebou vše, co unesl. Zvedal domečky od malých zvířat, lámal keře, a dokonce zlomil i strom. Jeho kmen spadl přímo před noru malých surikat a oni teď nemohly ven. Byly uvězněny ve svém domečku. Bylo to nebezpečné, a tak se zvířátka snažila kmen odtáhnout, nebo nějak nadzvednout. Nikdo s ním ale nehnul.

Až přišel k surikatám Kubík. Uchopil kmen svým chobotem, napnul všechny síly a strom zvedl ze země. Opatrně ho odnesl dostatečně daleko, aby si nikdo neublížil. Surikaty vyběhly z nory ven a začaly sloníkovi děkovat. Mezitím se uklidnil i velký vítr a všechna

zvířátka byla šťastná, že to dobře dopadlo. Sloníkův kamarád jelen se k němu nahnul a povídá: „*Tak už víš, co umíš? Jsi silný a svou sílu umíš správně využít. Surikaty si dnes zachránil.*“ Od té doby už slovník Kubík není smutný. Ví, že i on je užitečný a že něco umí.

Tak jako Kubík, každý z nás je něčím výjimečný. I kdyby to mělo být pouhé zvednutí větve, pamatujme, že slabší ocení i to.

ZE SVĚTA ZAJÍMAVOSTÍ

Nejvyšší sochy na světě

Všichni znají newyorskou sochu Svobody nebo brazilskou sochu Ježíše Spasitele. Existují ale i takové, které svou velikostí doslova vyrážejí dech. A představte si, že se stavějí stále větší a vyšší! Ten největší kolos měří neuvěřitelných 182 metrů.

1. Socha Jednoty

Kde stojí: Indie

Výška: 182 metrů

Materiál: železobeton, ocel, bronz

Postavená: 2018

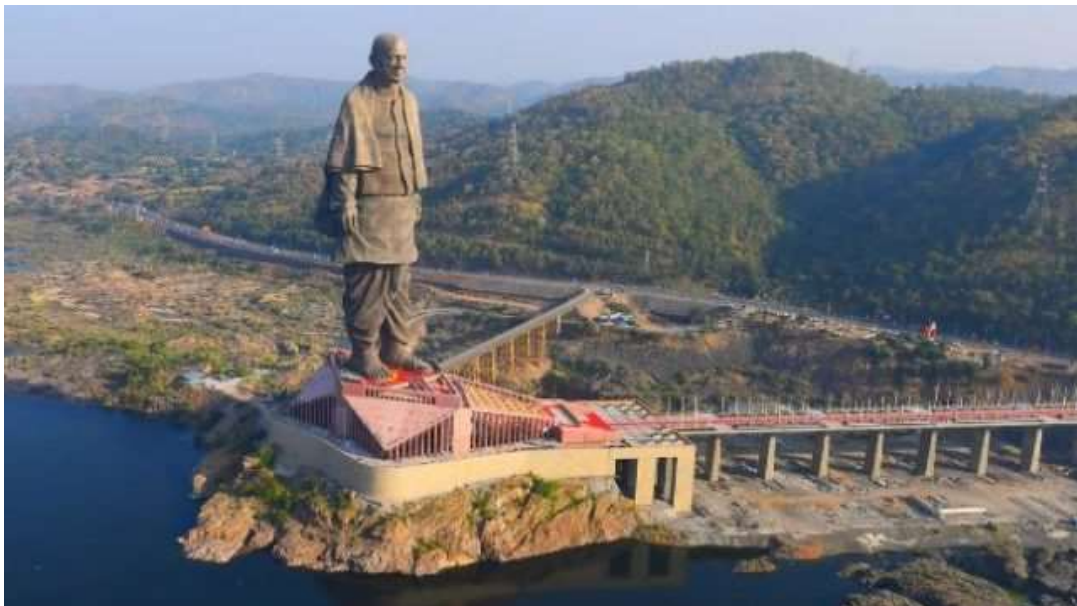
Socha Jednoty ztělesňuje indického politika Sardára Vallabhbháiho Patéla (1875–1950), jednoho z nejvýznamnějších představitelů indického hnutí za nezávislost a prvního vicepremiéra Indie. Výstavba začala v roce 2014, dokončená byla o čtyři roky později.

K slavnostnímu odhalení došlo 31. října 2018. Socha stojí v okrese Narmadá ve státě Gudžarát na říčním ostrově, odkud vzhlíží na hráz přehrady Sardar Sarovar Narmada.

Výstavba sochy stála 430 milionů dolarů. Více než půlku částky zaplatila vláda státu Gudžarát, zbytek šel z federálních peněz a od soukromých dárců. Na plášť sochy bylo použito 12 000 bronzových plátů o hmotnosti 1850 tun.

Ani zemětřesení ji nezničí, protože skulptura je postavená na 58 metrů vysokém podstavci, přičemž uvnitř sochy se skrývá vyhlídková galerie pro 200 návštěvníků, kteří se mohou kochat výhledem do okolí. Socha dokáže odolat i velmi silnému zemětřesení a větru.

Vláda předpokládá, že se stane turistickým lákadlem a pomůže místní ekonomice.

2. Spring Temple Buddha

Kde stojí: Čína

Výška: 128 metrů

Materiál: měď, ocel, zlato

Postavená: 2008

Dlouho držela světové prvenství tato socha Velkého Buddhy, která se nachází ve městě Čao-čchun v okrese Lu-šan v čínské provincii

Che-nan. Její název je odvozen od nedalekého horského pramene Tianrui, jehož voda dosahuje až 60 °C a je známá svými léčivými vlastnostmi.

Samotná socha je umístěna na 22metrovém trůnu a k jejím nohám vedou dvě cesty, každá o 365 schodech. Celkově ale výstup zahrnuje přes 1000 schodů.

Na monument bylo použito celkem 108 kg zlata, 3300 tun slitiny mědi a 15 000 tun oceli. Náklady se tak vyšplhaly až na 20,3 milionu dolarů (v přepočtu na dnešní ceny).

3. Ušiku Daibucu

Kde stojí: Japonsko

Výška: 120 metrů

Materiál: bronz

Postavená: 1993

Také v Japonsku v prefektuře Ibaraki stojí obrovská socha Buddhy s názvem Ušiku Daibucu. Měří úctyhodných 120 metrů, a to včetně desetimetrové základny. Návštěvníci se na vrchol dostanou pomocí výtahu, který je vyveze na vyhlídku ve výšce 85 metru.

Bronzová postava zobrazuje Amitabha Buddhu, jednoho z pěti dhjánibuddhů (neživí buddhové). V mahájánovém buddhismu se uctívá jako vládce Západního ráje. Socha váží neuvěřitelných 4003 tun a je pokrytá pláty bronzu o tloušťce 6 mm, kterých bylo potřeba celkem 6000 kusů.

Pozoruhodná je čtyřpodlažní budova uvnitř sochy, která slouží jako muzeum. V jedné z místností pokrývá její zdi více než 3400 malých zlatých sošek Buddhy, které se nazývají tainaibutsu. Jedná se o památníky, které fungují jako urny.

4. Sendai Daikannon

Kde stojí: Japonsko

Výška: 100 metrů

Materiál: beton

Postavená: 1991

Město Sendai v japonské oblasti Tohoko se dá velmi snadno rozpoznat díky soše Sendai Daikannon, která stojí na kopci severně od centra města. Jedná se o nejvyšší sochu bohyně Kannon v Japonsku. Bílá postava drží v jedné ruce klenot, jenž plní přání, a v druhé vodu, která dává lidem moudrost.

Celkově má socha 12 podlaží, do kterých se lze dostat výtahem. V přízemí se nachází 33 soch, z nichž každá představuje různé formy, které může kannonská bohyně mít.

Na zpáteční cestě návštěvníci projdou kolem 108 buddhistických soch, které představují lidské emoce. U všech lze zanechat přání. Stačí najít správnou sochu, přát si, a nechat zde malý dar.

5. Památník Petra Velikého

Kde stojí: Rusko

Výška: 96 metrů

Materiál: nerezová ocel, bronz, měď

Postavená: 1997

Památník Petra Velikého se nachází na břehu řeky Moskvy. Vznikl na památku 300 let ruského námořnictva a také císaře Petra Velikého, který vládl zemi dlouhých 43 let. Sochu vysokou téměř

100 metrů navrhl gruzínský designér Zurab Cereteli.

Váží kolem 1000 tun, při stavbě bylo použito celkem 600 tun nerezové oceli, bronzu a mědi. Socha stojí na plošině, ze které tryskají fontány, což má vzbudit dojem, že koráb brázdí vodu. Místní obyvatelé by ale památník nejraději přemístili, jelikož je podle nich nevkusný.

Navíc sám Petr Veliký Moskvu nenáviděl.

I když výstavba stála 288 milionů dolarů, pravidelně se umísťuje ve světových žebříčcích nejošklivějších soch.

6. Velký Buddha

Kde stojí: Thajsko

Výška: 92 metrů

Materiál: beton pokrytý zlatem

Postavená: 2008

Buddhismus patří v Thajsku mezi hlavní náboženství, takže není divu, že se zde nachází nejvíce soch Buddha na světě. Jejich podoba se ale liší region od regionu. Hlavní znaky jsou vždy stejné – ušní lalůčky a široká ramena.

Největší socha Buddha se nachází v klášteře Wat Muang. Přesný původ chrámu není jasný, jelikož prvotní Wat Muang byl zničen během plenění Barmany v 18. století. Na výšku měří socha 92 metrů, má i úctyhodnou šířku 63 metrů.

Stavba betonové sochy pokryté zlatem započala v roce 1990, dokončená byla až v roce 2008, jelikož se na ní dlouhou dobu skládali věrní buddhisté. Celkově stavba stála přibližně 3,75 milionu dolarů.

Říká se, že kdo se dotkne pravé ruky Buddha, čeká ho štěstí. Možná je to tím, že sedí v lotosové pozici, při které se medituje. V blízkosti skulptury se nachází park s menší sochou znázorňující osud hříšníků.

7. Matka vlast volá

Kde stojí: Rusko

Výška: 85 metrů

Materiál: železobeton

Postavená: 1967

Evropa se také pyšní obřím kolosem, který byl do roku 1967 největším na světě. Socha Matka Vlast volá se tyčí nad ruským Volgogradem. Vznikla jako součást Památníku bitvy o Stalingrad na návrším, zvaném Mamajevova mohyla, jelikož právě zde proběhly ty nejkrutější boje 2.

světové války. Socha zpodobňuje antickou bohyni vítězství Niké, ženu kráčející vpřed v rozevlátém rouchu, ve zdvižené ruce svírá meč. Tím má představovat Vlast, která volá své syny do boje s nepřítelem.

Od paty kopce k samotné soše vede přesně 200 schodů, které symbolizují počet dní trvání bitvy o Stalingrad.

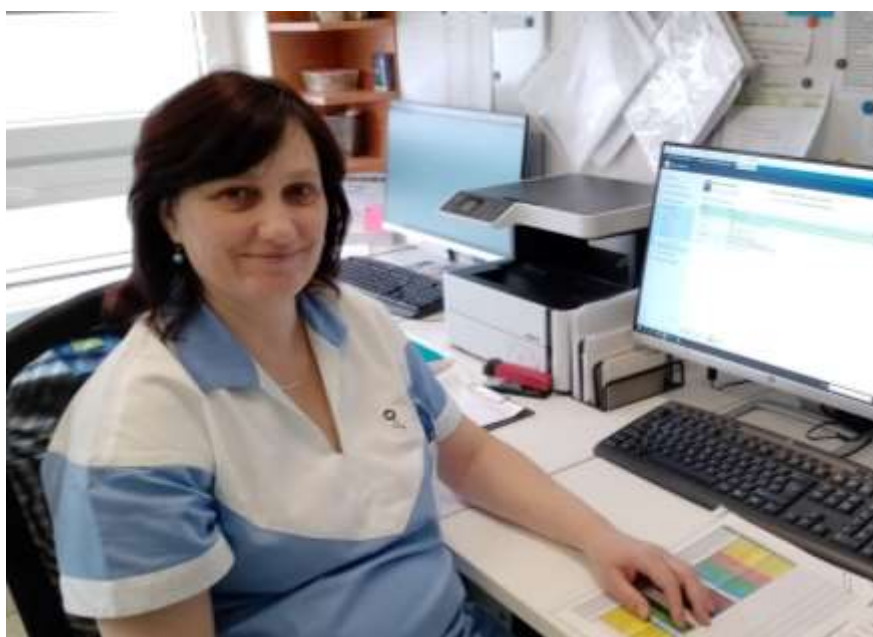
Do památníku byla v roce 1970 vložena časová kapsle s posláním pro nastávající generaci. Má být otevřena v roce 2045 při stoletém výročí vítězství nad nacistickým Německem.

ROZHOVOR

Rádi bychom Vám prostřednictvím Děčka a krátkého rozhovoru představili pracovníky našeho domova, se kterými se denně setkáváte. V následujícím rozhovoru se nám představí **zdravotní sestřička pro ošetřovatelství a rehabilitaci:**

Olga Žejšková, DiS.

Mohu Vás poprosit o krátké představení se našim čtenářům?

Jmenuji se Olga Žejšková, je mi 46 let a pocházím z Vídně. S manželem a dvěma dospělými dětmi bydlíme v Dobré Vodě v rodinném domě.

Střední i Vyšší zdravotnickou školu jsem studovala v Jihlavě. Dvaadvacet let jsem pracovala na chirurgii v Nemocnici sv. Zdislavy v Mostištích.

V domově pracuji od června roku 2022.

Co jste věděla o našem domově, než jste se stala jeho součástí?

Věděla jsem, že je to krásný nový domov a že zde pracují některé holky, které znám.

Co se Vám na práci v domově líbí?

Že mohu zpříjemnit pobyt klientům a kolem sebe přitom mít dobré spolupracovníky.

Co ráda děláte ve volném čase?

Věnuji se rodině a zahrádce, ráda čtu a trávím čas v přírodě.

Na jaké místo byste se ráda podívala a proč?

Prožít jeden den a noc na nějakém zámku jako zámecká paní.

Jak by vypadal Váš ideální den?

Nikam nespěchat a v klidu si užít den při dobrém jídle, pitím a mými nejbližšími.

Co byste si nejvíce přála?

Zdraví pro všechny.

KVÍZ:

Nejoblíbenější jídlo – jsem všežravec

Nejoblíbenější barva – modrá

Nejoblíbenější roční období – podzim – babí léto

Nejhezčí dovolená – zimní dovolená v horách s rodinou

Nejoblíbenější květina – růže

Nejoblíbenější film – české pohádky

Nejoblíbenější místo v domově – terapeutická zahrada

VTIPY

Muž povídá ženě, která právě položila telefon: „Co se stalo, že jsi mluvila jenom 15 minut?“

„Byl to omyl!“

Většina lidí používá foťák v telefonu pro zachování vzpomínky.

Já si fotím etikety výrobků, abych si je mohl zvětšit a přečíst.

Když staří lidé řeknou: Užij si je, dokud jsou mladé.

Nemyslí děti, ale kolena a kyčle.

Život je jako výtah: cestou nahoru občas musíte zastavit a nechat některé lidi vystoupit.

„Udělal jsem si místo v mrazáku“ zní o dost líp, než sežrala jsem celou pikslu zmrzliny. To musí uznat každý.

**Já: Jdu jen pro pár věcí,
nepotřebuju košík.
O 10 min později:**

Z KUCHYNĚ

Okrasné kvítky

Vypadají krásně, nádherně voní a patří k poslům jara. Ano, řeč je o fialce. Věděli jste, že i léčí? Pomáhá nejen hojit a čistit dýchací cesty, ale ještě je prospěšná při revmatismu. A protože nabízí po zimě unaveným tělům obrovskou léčivou sílu, povíme si o ni něco navíc.

Prastará léčivka

lidově zvanou fialka najdeme na horských svazích, v lese pod stromy, kolem řek, na loukách, ale i u plotů a u zdí. Rostlinka je to nenáročná, dokáže růst i uprostřed sídliště, dokonce i u nás v atriu. Na její sběr si ale musíme vybrat čistější místa a vyrazit na ně ráno, abychom mohli naplno využít jejich sílu.

Fialka patří mezi nejstarší léčivé rostliny, již ve starověkém Řecku se její vůně užívalo jako léku proti bolesti hlavy. Dnes je její použití mnohem širší, ukázalo se totiž, že obsahuje saponiny, odoratin, vápník, železo a vitaminy A a C.

Díky těmto látkám dokáže tahle jemná bylinka léčit problémy dýchacích cest, jako je kašel, který dokáže utišit, chrapot, a rozpouští hleny. Ulevuje i při chřipce či astmatu. Síla fialek čistí krev a detoxikuje organismus a pomáhá při kožních potížích, zevně působí i na dnu, revmatismus a záněty svalstva. Dokáže

příznivě působit na krevní tlak a uklidňuje.

Fialky kvetou v březnu a dubnu, v tuto dobu můžeme vyrazit na louky a do řídkých lesů a léčivou sílu fialek uschovat na pozdější použití.

Květy jdou usušit a připravit z nich můžeme čaj, který nejlépe funguje, když se květy nezalévají vroucí, ale jen horkou vodou.

Fialky lze uchovat na delší dobu

Fialovou barvu a vůni můžete zkrátit i do sirupu. Ten můžete připravit dvěma způsoby – horkou a studenou cestou.

Vařený sirup z fialek

V prvním případě potřebujeme asi 30 gramů fialek natrhaných na čistém místě. Množství odpovídá zhruba dvěma hrstem. Fialky musíme opláchnout pod tekoucí vodou a zalít litrem převařené horké vody. Pak necháme louhovat do druhého dne.

Druhý den květy přecedíme přes pláténko a pořádně vymačkáme, ať ani kapka léčivé vody nepřijde nazmar. Pak přisypeme 1,5 kg cukru. Můžeme volit bílý nebo třtinový. Druh cukru se podepíše na barvě výsledného sirupu. S bílým cukrem bude jasně fialový, s třtinovým bude karamelovější.

Směs přivedeme k varu, přidáme polévkovou lžici kyseliny citronové, která poslouží jako konzervant, a přivedeme opět k varu. Na mírném plamenu vaříme 45 minut, dokud směs nezhoustne do konzistence

sirupu. Sirup nalejeme do čistých, sterilizovaných skleniček. Jako u marmelád otočíme dnem vzhůru a necháme vychladnout.

Studený fialkový sirup

Druhý způsob přípravy sirupu je úplně jednoduchý, i když fialkových květů budeme potřebovat víc. Pak už stačí jen cukr, zhruba kilo na jednu sklenici. Do sklenice nasypeme centimetr fialkových květů a zasypeme centimetrem cukru. Vrstvy stále střídáme, dokud sklenice není plná. Přidáme šťávu z jednoho citronu a sklenici uzavřeme.

Sklenice by měla být na slunném místě a občas je třeba obsah protřepat. Fialky postupně pouští šťávu, ta rozpouští cukr a vzniká sirup. Proces trvá asi dva měsíce. Nakonec je třeba květy přecedit přes plátýnko a důkladně vymačkat, abychom nepřišli ani o kapku šťávy. Nakonec nalijeme do lahví a skladujeme v lednici.

Fialkový olej uleví od popálenin

Z fialek si můžeme připravit olej, který uleví zejména od popálenin ze sluníčka. Lze ho použít i na další kožní obtíže, jako jsou různá poranění, ekzémy, odřeniny, akné a vyrážky.

Postup je jednoduchý – hrst čerstvě natrhaných fialek přelejeme čtvrt litrem kvalitního slunečnicového oleje. Květy nechte alespoň týden naložené, teprve pak přecedíme a olej uložíme do spíže.

Autor: nutriční terapeutka Terezie Hlouchová, DiS.

HLAVOLAM

Podivné království

Bylo nebylo, ale spíše bylo, než nebylo, jedno království. Bylo zvláštní tím, že tam buď všichni jen lhali nebo jen mluvili pravdu. Jednou se tam vypravil i rytíř Matěj. slavný počtář a nebojsa. Chtěl požádat o ruku krásné princezny Limity. Zabloudil však v hustém mlází a když se konečně vymotal na cestu, nevěděl vůbec kudy kam. Cestu poznával, to ano, ale problém byl v tom, že jedním směrem vedla do zámku a druhým do dračí sluje. Kterým směrem se vydat? Naštěstí nalevo i napravo stál domeček. Zeptám se tedy, rozhodl se rytíř a vykročil. Zde příběh opustíme a zkusíme to sami: víme jistě, že tam bydlí bratři. Jeden z nich je lhář a druhý je pravdomluvný. Samozřejmě, že to o sobě vědí (*když jsou bratři*). Jedinou otázkou, kterou položíte pouze jednomu z bratrů (*nevíte, zda lže nebo mluví pravdu*), lze zjistit, kterým směrem se dát k zámku.

Řešení:

“Řekl by mi tvůj bratr, že tahle cesta vede na zámek?” Jestliže dostanete kladnou odpověď, dejte se okamžitě druhým směrem, protože určitě vede k drakovi. Jestliže vám odpoví že ne, pak vás cesta na zámek stoprocentně zavede.

SEZNAM ZDROJŮ

Březen: Kalendář Andělů 2022

Pranostiky: http://www.seniortip.cz/?module=article&id_article=4038

Vtipy: www.tycico.cz; www.loupak.cz; www.hitradio.cz; www.fungate.cz; www.bananovahalina.cz
<https://cz.pinterest.com/tervojac/vtipi-parti%C4%8Dka/>

Výročí a regionální osobnosti: <https://www.knihovnatr.cz/cze/sluzby/vyroci-a-regionalni-osobnosti-brezen-2023/>

Kvíz: <https://mozkolam.cz/slovni-hlavolamy/pravda-a-lez/podivne-kralovstvi/>

Ze světa zajímavostí: <https://epochaplus.cz/obri-kolosy-ktere-se-dotykaji-nebe-znate-nejvyssi-sochy-sveta/>

Z kuchyně: <https://abecedazahrady.dama.cz/clanek/fialky-prave-kvetou-udelejte-si-z-nich-domaci-sirup-caj-ci-olej-proti-popaleninam>

Příběhy pro potěchu duše: <https://www.pohadkozem.cz/slonik-kubik/>

Mezinárodní dny: <https://canlistore.com/vtipne-svatky-o-kterych-nemate-ani-zdani/>